

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKANDINAVISK VAPENRULLA
1997

PUBLICERINGSPRINCIPER

1. Skandinavisk VapenRulla – SVR – skall främst vara ett forum för registrering och offentliggörande av såväl nyantagna som hävdvunna släktvapen tillhörande personer eller släkter bosatta i eller härstammande från de nordiska länderna.

Även vapen som föres av kommun, företag, organisation eller liknande kan publiceras om det är godtagbart ur heraldisk synpunkt.

SVR syftar dessutom till att öka intresset för heraldik och heraldisk konst, stimulera till släktforskning och stärka nordisk samhörighetskänsla.

Utgivaren av SVR är en stiftelse med samma namn. Stiftelsens ändamål är att ge ut SVR och även på andra sätt stödja nordisk heraldik. Vapenpublicering sker till självkostnadspris. Eventuellt överskott vid försäljning av SVR tillfaller stiftelsen att användas i enlighet med dennas syften.

2. Publicering av ett vapen skall grundas på data meddelade i ett av utgivaren fastställt och av uppgiftslämnaren ifyllt och beedigt formulär. SVRs redaktion avgör vilka uppgifter som skall publiceras och svarar för textens utformning.

3. Utgivaren garanterar med publiceringen ingen rättsverkan i form av prioritet, exklusiv vapenrätt eller annat slag av rättsligt skydd för föregiven vapenförare. Publiceringen innebär endast ett datum för offentliggörandet av att en person, släkt eller sammanslutning enligt egen uppgift de facto för visst vapen.

4. Utgivaren svarar icke för de meddelade uppgifternas riktighet i vidare mån än vad som kan kontrolleras i tillgängliga källor. Anspråk på adelskap, ordnar eller liknande värdigheter skall kunna dokumenteras av uppgiftslämnaren. Uppenbara felaktigheter publiceras ej och i tveksamma fall tillämpas stor restriktivitet.

5. Ej heller publiceras

a) nyantaget vapen som är identiskt med eller till förväxlingsbarhet snarlikt vapen vartill annan vapenförare enligt utgivarens bedömning har bättre rätt;

b) vapen som strider mot gällande lag och förordning eller mot allmänt vedertagna heraldiska regler, såvida inte vapnet är offentliggjort tidigare och föres av gammal hävd.

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA / SVR

Stiftelsen SVR ser som sin uppgift att utan vinstintresse trygga fortsatt utgivning av Skandinavisk VapenRulla till lägsta möjliga kostnad för vapenanmälare och övriga intressenter. Stiftelsen administreras av en redaktör. Den heraldiska sakkunskapen garanteras av ett heraldiskt råd, HR, bestående av framstående skandinaviska heraldiker.

Heraldisk sakkunskap, strikta och orubbliga publiceringsprinciper är vägledande för arbetet. SVR vill samtidigt öka kunskapen om och bruket av heraldiska vapen i Norden samt verka för god heraldisk konst.

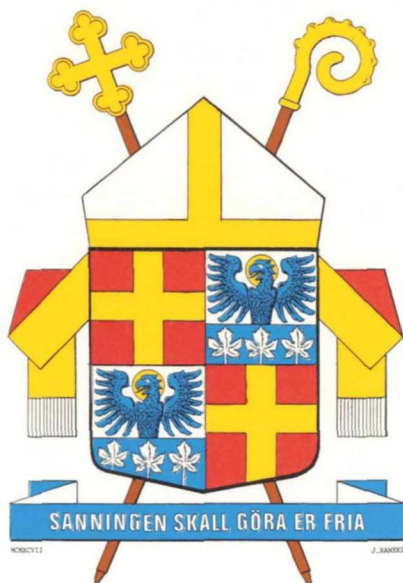
SKÅNE LÄN

SVR 518/97

SKÖLD: I rött ett avslitet griphuvud krönt med öppen krona, allt av guld.

Som statlig myndighet använder Länsstyrelsen vapnet i kombination med kunglig krona.

På nyårsdagen 1997 bildades Skåne län genom sammanslagning av de tidigare Malmöhus län och Kristianstads län, varvid här publicerade vapen antogs. Vapnet har med godkännande av Statens heraldiska nämnd registrerats av Patent- och Registreringsverket. Vapnet bygger på den heraldiska tradition som startade med unionskungen Erik XIII:s donation av en del av sitt eget pommerska släktvapen till Malmö stad. Detta guldkrönte röda griphuvud i silverfält blev underlag för landskapet Skånes vapen 1660 fast nu i guldfält och med blå krona. Detta blev även vapen för olika sentida hertigar av Skåne. Då de båda skånska länen fick sigill och vapen utnyttjades även "Malmögripen". I Malmöhus länsvapen placerades griphuvudet i silver under en blå ginstam med tre guldkronor. Kristianstads länsvapen har griphuvudet i guldfält med blå krona försedd med strutsplymer av rött och silver såsom i Malmö-vapnets hjälmprydnad. Det nya länsvapnet är således ytterligare en variant med de traditionella "skånska" färgerna guld och rött. Vapnet har tillkommit på förslag av Christer Bökwall och har tecknats av Jan Raneke.

HAMMAR

Sveriges ärkebiskop
SVR 519/97

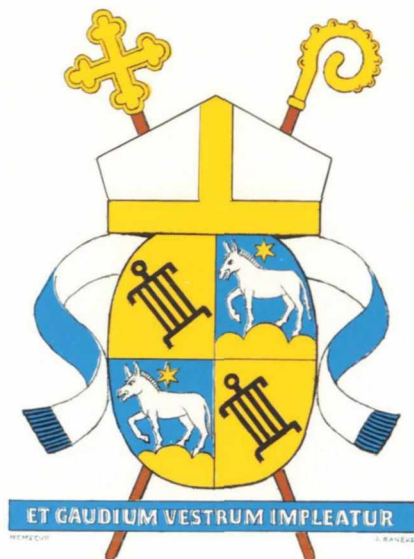
SKÖLD: Kvadrerad, första och fjärde fältet rött vari ett genomgående kors av guld (ärkestiftet), andra och tredje fältet silver vari en blå örn med gloria av guld uppväxande från en blå stam belagd med tre i bjälke ställda uppväxande vinblad av silver (Hammar).

Skölden timbrerad av en mitra med rödgula band och överlagd en korsstav och en kräkla av guld.

VALSPRÅK: Sanningen skall göra er fria

Biskopen i Lunds stift, teol. dr och docent Karl Gustav Hammar, utsågs 12 december 1996 till Sveriges ärkebiskop från 1 februari 1997 och som sådan för han ovanstående ämbetsvapen. Ärkestiftets korssköld i första och fjärde fältet och ärkebiskopens eget personliga vapen i andra och tredje fältet, allt enligt kyrklig heraldisk tradition. Tidigare har KG Hammars personliga vapen liksom devisen ingått i lundastiftets vapen (SVR 450/93). Han vill markera Johannesevangeliets avgörande betydelse för sin egen troserfarenhet. Örn som evangelisten Johannes attribut höjer sig till det gudomliga ljusets medelpunkt och utgör en symbol för Ordets kraft. Vinbladen syftar på Jesu ord "Jag är det sanna vinträdet" (Joh. 15:1). Valspråket har KG Hammar också hämtat från Johannesevangeliet (Joh. 8:32).

SKANDINAVISK VAPENRULLA

ODENBERG

Biskop i Lunds stift
SVR 520/97

SKÖLD: Kvadrerad i guld, vari ett balkvis ställt svart halster med ringskaft uppåt (Lunds stift), och blått, vari en åsna av silver stående på ett treberg och under en stjärna, allt guld (Odenberg).

Skölden är timbrerad med en mitra och överlagd en korsstav och kräkla i andreas kors.

VALSPRÅK: Et gaudium vestrum impleatur (För att er glädje skall bli fullkomlig)

Biskopen i Lunds stift, hovpredikanten Christina Odenberg, för sedan den 5 oktober 1997 detta ämbetsvapen, som i 1. och 4. fält innehåller stiftets vapen samt i 2. och 3. fält biskopens personliga vapen. Stiftets halster, S:t Laurentius martyртеcken, förekommer i domkapitelssigillet redan 1259. Korsstaven är en påminnelse om lundastiftets forna ställning som ärkesäte för Norden och föres i Svenska kyrkan endast av biskopen i Lund jämte ärkebiskopen i Uppsala. Det personliga vapnet är inspirerat av biblisk symbolik. Åsnan är ett uttryck för fredsvilja och ödmjukhet och – för biskop Christina Odenbergs del – villigheten att anspråkslöst stå till Kristi tjänst. En åsna bar enligt traditionen Maria och Jesusbarnet under flykten till Egypten och Jesus Kristus, när han red in i Jerusalem. Den sexuddiga stjärnan för tankarna till Maria och födelseundret i Betlehem och förebadar Solens (Kristi) ankomst. Berget är ett heraldiskt treberg med associationer bl a till Oljeberget och namnet Odenberg. Guldet representerar det eviga ljuset, Guds härlighet och makt. Silver ansluter till den ljusa åsnetyp, som förekom i det Heliga landet på Jesu tid.

WUOLIJOKI

SVR 521/97

SKÖLD: I rött fält med en av vågskuror bildad ginsträng av silver en skäggig ryttare av guld bärande hatt av guld med blått hattband samt hattplym och handskar av silver och blå svärdsbalja med bälte, bjälkvis i sin lyftade högerhand hållande ett svärd av silver med parerstång av guld, sittande på en stegrande häst av guld med blå sadel, sadelgjord och remtyg.

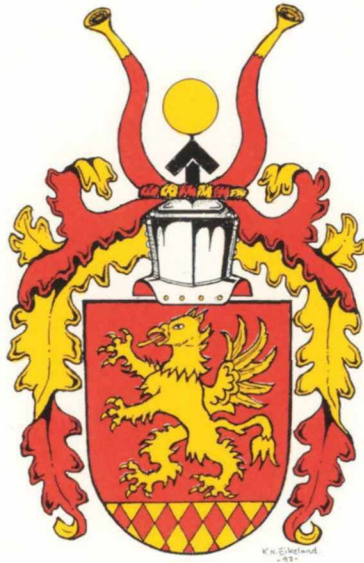
Rött hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två älghorn av guld ett rött kvarnhjul från vars nav ett svärd av silver.

VALSPRÅK: Voima tulee maasta (Jorden ger styrka)

Vapnet är inregistrerat av Suomen Heraldinen Seura (Heraldiska Sällskapet i Finland) år 1995 (nr 662) och anmäles här av vapenantagaren, fil. dr Erkki Wuolijoki i Esbo, Finland. Vapnet får föras av avkomlingar av rusthållaren Erkki Henriksson Wuolijoki med släktnamnet, vilka bevarar släktens ägor. Det gamla rusthållet, i sjunde generationen ägt av vapenantagaren sedan 1985, har i gårdsarkivet ett brev från Gustav IV Adolf (26/11 1796), som p.g.a. rusttjänst befriar rusthällets ägare från skatt. Stamfadern Henrik Eriksson blev dragon och herre på Kaisko gård (ägarlängd fr.o.m. 1539) i Kajandila by år 1632, då förre ägaren (trol. farbrodern), dragonen Pentti Henriksson, hade dött. Stamfadern tillhörde Gustav II Adolfs lätta finska kavalleri. Sonen Henrik Henriksson Kaisko var dragon och godsägare 1666–91. Hans sonsons sonson Erkki Henriksson Penttilä övertog år 1783 det närbelägna rusthållet Wuolijoki (känt sedan 1442). Av Wuolijoki-familjens mera bemärkta medlemmar kan nämnas bondeståndets vice ordf., riksdagsmannen Juho Robert Wuolijoki (f. 1830) samt hans son, riksdagens talman, senatorn och ministern Hugo Robert Wainö Wuolijoki, vilka båda ägnat sig åt rusthällets drift.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

BÖHN

SVR 522/97

SKJOLD: I rødt en opprett gull griff over en skjoldfot med spissruter i gull og rødt. Rødt hjelmklede foret med gull og med vulst i rødt og gull.

HJELMTEGN: En (gull) bysantin som hviler på en svart pilespiss mellom to røde vesselhorn med spissene belagt med gull.

Våpenet er anmeldt av teleingeniør Trygve Böhn, Asker, i 1997 og skal kunne føres av hans etterkommere med navnet Böhn. Navnet er meget gammelt i Asker og slekten har dype røtter i Østlandsområdet i Norge.

HÄGNEFELT

SVR 523/97

SKÖLD: Delad i guld, vari en växeltinnad röd bjälke, och blått.

Rött hjälmtycke fodrat med guld och hjälmbindel i guld, rött, guld, blått och guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två vesselhorn delade, dexter i guld och blått, sinister i blått och guld.

Vapnet är antaget 1992 av civilingenjör Ulf Hägnefelt, Lidingö, son till rektor Gunnar Hägnefelt och hans maka Kerstin. Förutom vapenantagaren och hans familj äger släktingar med namnet också rätt att föra vapnet. Släktnamnet antogs 1943 av bröderna Sven och Gunnar Larsson, Halmstad, och anknyter till moderns barndomshem, gården Häggen (Broby 22:1), Landsbro socken (sammanslagning av de gamla socknarna Lannaskede och Myresjö i Östra härad) i Småland. Vapnet är talande genom att bjälken symboliserar stängsel, hägne, och gulfältet åkerjorden. Tinkturen rött skall symbolisera fosterlandskärlek, blått trofasthet och guld förstånd och anseende (enligt folklig uppfattning nämnd av den tyske heraldikern Ottfried Neubecker).

DIETERLE

SVR 524/97

SKÖLD: I silver ett uppkommande svart drakhuvud med eldsprutande gap.
Svart hjälmtäcke fodrat med silver.

HJÄLMPRYDNAD: Tre strutsplymer, dexter vit, mitten röd och sinister vit.

Vapnet är antaget år 1992 av ingenjören och värmeteknikern Göran Dieterle, Staffanstorp. Släkten inkom till Sverige närmast från Kiel i Tyskland med Georg Martin Dieterle (1897–1970). Han var gift med organisten Lisa Normann och var apotekare och livsmedelskemist. Initiativtagaren till släktvapnet är sonen Göran Dieterle, som driver eget företag i Lund med inriktning på industriell högtemperaturteknik. Företagets gamla symbol, ett eldsprutande drakhuvud, utgör den naturliga grunden för vapnet. Hjälmprydnadens plymer har med ändrade tinkturer hämtats från det polska stamvapnet Radwan, som tidigt dominerar mödernesläktens vapenar.

Det finns och har funnits släkter med namnet Dieterle i Sydtyskland, men samband med någon av dessa har ännu ej gått att fastställa. Dessa släkters vapen domineras, i varierande tinkturer, av en gående mansfigur bärande ett risknippe och en halvmåne.

LITTERATUR: Siebmacher, Bürgerliche Geschlechter, Bd.V.Taf.84; Dochtermann, Wappenführende Geschlechter, Bd.16, Stuttgart 1959.

SKÅNBERG

SVR 525/97

SKÖLD: I rött en genomgående T-runa nedtill övergående i ett grekiskt kors på en uppskjutande stav, allt av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

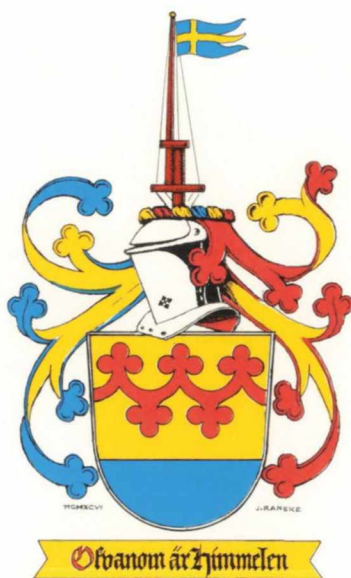
HJÄLMPRYDNAD: Ett svart möllejärn mellan två vädurshorn av guld.

VALSPRÅK: Quaerite primum regnum Dei (Sök först Guds rike, Matteus 6:33)

Vapnet är antaget år 1997 av riksdagsman Tuve Skånberg, Skillinge, och får föras av ättlingar till Jöns Olsson Skånberg. Släktens anfader Morthen Bondesen, känd 1530–72, var Dalby klostrets länsman och fogde i Sövestad norr om Ystad. Ättlingen, timmermannen och möllebyggaren Jöns Olsson (1773–1854), antog anmodad av Gustav III:s finansminister, greve Erik Ruuth till Ruutshbo, namnet Skånberg 1804, vilket vädurshornen (hämtade från ätten Ruuths hjälmprydnad) och möllejärnet minner om. Tinkturen är lundabiskoparnas och senare Skånes färger och ansluter därmed till släktnamnet. Sköldbildens symbolik uttrycker tron på den hedniska torsrunan övergående i kristen tro: det kristna korset, gestaltat i Dalby klostrets processionskors, vilket även återfinns på bildstenen (1100-talets början) vid Krageholm, Sövestad. Släktens fäderneärvda bomärke utgjordes ursprungligen av torsrunan och återfinns på blysigill och bronsgryta från 1300-talet, funna på platsen för fogdegården i Sövestad, släktens boplatser från medeltiden till 1749. Belägg från 1400-talet visar en utveckling av bomärkets torsruna genom tillägg av ett tvärstreck, som därmed bildar vapnets sköldemärke. Med denna grundform har släkten brukat detta bomärke fram till 1747. Valspråkets form följer Vulgatas latinska text, den bibelversion som brukades av Dalby klostrets munkar, under vilka fogdarna tjänade 1085–1530.

LITTERATUR: Tuve Skånberg, Sövestads by och dess gamla fogdesläkt, 1990; Kamp och interferens (licentiatavhandling), 1997.

BRAMSTÅNG

SVR 526/97

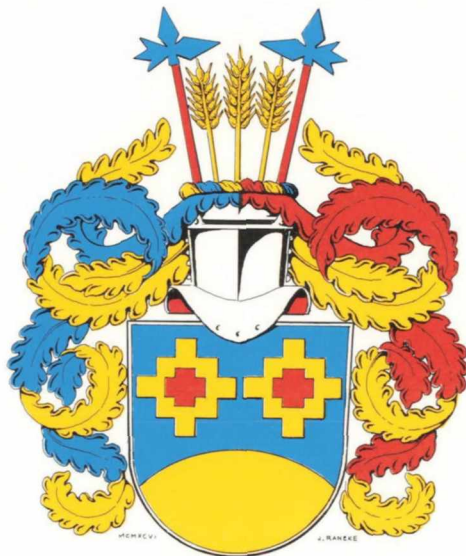
SKÖLD: I fält av guld ett genomgående rött moln format ovan av tre klöverbladsspetsar och nedan av två, varunder en blå stam.

Blått och rött hjälmtäcke fodrat med guld. Hjälmbindel i guld och rött, guld och blått, guld och rött.

HJÄLMPRYDNAD: En uppskjutande bramstång med svensk örlogsflagga i toppen.

VALSPRÅK: Ofvanom är Himmelen

Vapnet är antaget år 1996 av professorn, juris dr Gunnar Bramstång, Lund, och får föras av manliga ättlingar till tegelmästaren Johannes Bramstång (f 1835) samt kvinnliga sådana, som bär namnet utan kombination med annat släktnamn. Namnet Bramstång har anknytning till släktens ursprung som båtsmän på hallandskusten och har burits av släktmedlemmar sedan mitten av 1700-talet. Från 1800-talet och framåt har medlemmar av släkten varit lantbrukare i Ätradalen och även haft yrken som bankmän, jurister, läkare och lärare. Vapnet återspeglar Västerhavet, himlen och släktens agrara anknytning (klöverbladsskuran). Sköldens "moln" har hämtats från Himle härads gamla vapen.

WEDEKULL

SVR 527/97

SKÖLD: I blått två i bjälke ställda enkeltinnade rutor av guld vardera belagd med ett rött grekiskt kors, allt över en av bågsnitt bildad stam av guld.

Blått och rött hjälmfodrat med guld. Hjälmbindel i guld och blått, guld och rött, guld och blått.

HJÄLMPRYDNAD: Tre uppväxande sädesax av guld mellan två motvända bardisaner med blå spetsar och röda skaft.

Vapnet är antaget år 1996 av Thorsten Wedekull, Örums gård i Löderup, och får föras av familjen och efterkommande med släktnamnet. Denna bondesläkt från Ingelstads härad i Skåne bär sitt namn efter ett mark- och vånganamn från släktgården i byn Fröslöv i Valleberga socken och kan beläggas i jordeböckerna sedan 1600-talet. Vapenantagarens släkt har ägt och brukat jord i häradet sedan åtminstone 1500-talet. Nuvarande ägare till släktgården och till Örums gård, Thorsten Wedekull med makan Kerstin (f Wallin) är initiativtagare till släktvapnet. *Wede-* är svårtolkat men *-kull* betyder kulle (Ortnamnsarkivet i Lund). Sköldens nederdel visar därför en kulle och i övre fältet två "stjärnor", egentligen rutor, ett typiskt motiv i den österlenska vävnadskonsten, något familjen är särskilt intresserad av. Hjälmens sädesax i heligt tretal syftar på odlarverksamhet under seklernas gång. Axen skyddas av två bardisaner från Ingelstads härads vapen.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

BRIX

SVR 528/97

SKÖLD: I guld en svart stående örn med röd beväpning i höger klo hållande ett stolpvis ställt blått svärd.

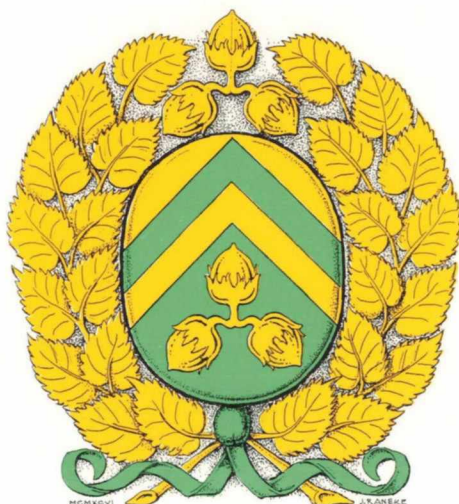
Svart och blått hjälmtycke fodrat med guld. Hjälmbindel i guld och svart, guld och blått, guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: En blå eskulapstav mellan två uppväxande ekkvistar av guld, vardera med ett ollon och tre blad.

VALSPRÅK: Suum quique (Till var och en efter förtjänst)

Vapnet, som är nykomponerat för släktens svenska gren, anmäles år 1997 av doktor Holger Brix, specialist i allmän medicin, Strömstad. Släkten Brix kan föras tillbaka till 1200-talets Flandern men har senare förgrenats till Rheinland-Pfalz, Tyrolen och slutligen Schleswig-Holstein. I sistnämnda land innehade huvudmannen baron- och friherretitel. Släktens gods under 1700- och 1800-talen var Sankelmark med gård och kvarn söder om Flensburg, men man hade gods även i Glücksburg, där vapenantagarens farfarsfarfar och farfarsfar var borgmästare. Hans farfar Johannes Brix bröt familjetraditionen och blev civilekonom. Johannes deltog i Första världskriget och sonen Horst, dr med., deltog i senaste världskriget, båda blev dekorerade för sina insatser.

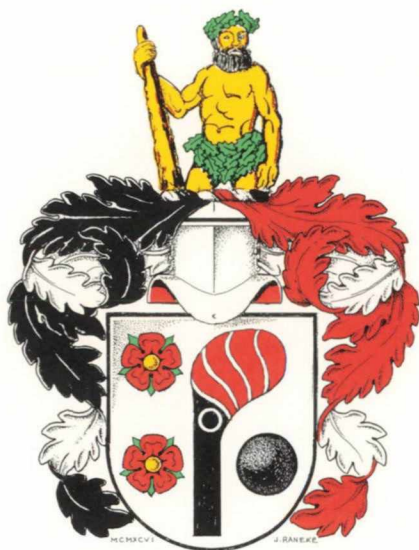
LISBETH THEUTENBERG (ANTONSSON)

SVR 529/97

SKÖLD: Genom tre sparsnitt delad i guld och grönt varunder en nötklase med tre nötter (1, 2) av guld.

Skölden är inramad av två hasselkvistar och krönt av en nötklase, allt av guld och sammanbundet nertill av ett grönt band.

Vapnet är registrerat år 1996. De i vapnet ingående vapensymbolerna har sedan mitten av 1970-talet använts som ex libris av jur.kand. Lisbeth Theutenberg (f Antonsson i Trollhättan). Sparsnitten i vapnet är hämtade från vapen Theutenberg (SVR 494/95). Hasselnötsklasen syftar på gården Hasselbacken vid Öresjö, tillhörig hennes mormor Alexandra Berglunds (f Hallgren) förfäder. Enligt traditionen var Alexandra av vallon- eller fransk hugenottsläkt. Släkten Antonsson i Trollhättan (patronymikon efter Anton Carlsson Stark 1852–1911) härstammar på fädernet från gammalt norskt område i Bohuslän, bl a Hjærtums socken i Torpa härad. Ovanstående farfar Anders Carlsson Stark (f 1800) var son till Carl Strömberg och hans hustru Anna i Forshälla, Västra Resteröd i Fräkne härad i Bohuslän. Vapnet får föras av samtliga avkomlingar på mans- och kvinnolinjer till Lisbeth Theutenberg, liksom av brodern, ingenjören Claes Antonsson i Trollhättan samt av dennes avkomlingar.

ATTERFALK

SVR 530/97

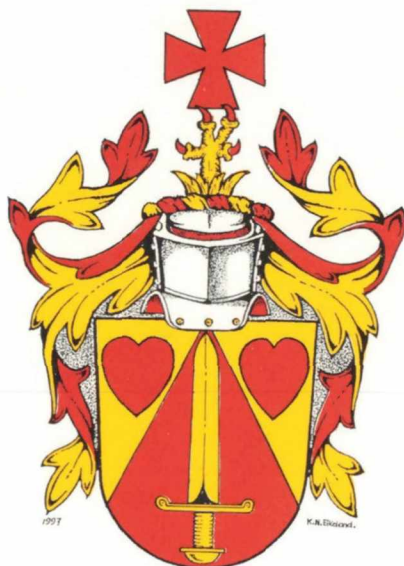
SKÖLD: I silver ett stolpviss ställt svart träben med röd "hosa" med 4 vita ränder, åtföljt dexter av två i stolpe ställda röda rosor och sinister ett svart lod.

Svart och rött hjälmfodrat med silver. Hjälmbindel i silver, svart, silver, rött, silver och svart.

HJÄLMPRYDNAD: En uppväxande naturfärgad (gul) vildman med grön gördel och huvudkrans samt i höger hand hållande en naturfärgad (gul) knölpåk.

Vapnet antogs 1996 av Ingrid Atterfalk och hennes make Torgny samt av barnen Henrik, Richard och Evelyn, Frändefors på Dal. Vapnet förs likaså av hennes morbröder Walter Atterfalk, Göteborg, och Lennart Atterfalk, Askim. Vapnet får föras i denna form av samtliga avkomlingar på mans- och kvinnolinjer till Ingrid Atterfalk. Efter tillstånd får vapnet likaså föras av Ingrid Atterfalks syster Lennart och Ulla och deras efterkommande. Ingrid Atterfalks mormor Helga föddes 1889 på gården Hälltorp i Naglums socken vid Trollhättan. Hennes syster Amanda var mormor till ambassadören, juris dr Bo Johnson Theutenberg (jfr SVR 494/95). Båda är genom sina mormödrar avkomlingar till Vänersborgs kommandant, överstelöjtnanten Per Larsson Stöltenhielm, som levde 1610–1668 (adliga ätten nr 630). Dennes vapenbild "träbenet" har upptagits i familjen Atterfalks vapen. Träbenet åtföljes av de två rosorna i Lohremans (adliga ätten nr 1172) vapen, också ingående i anorna, liksom hjälmprydnadens vildman, vilken är hämtad från den ur familjen Sparrman sprungna ätten Sparrfelts (adliga ätten nr 435) vapen.

LITTERATUR: G Elgenstierna, Den introducerade svenska adelns ättartavlor, Stockholm 1925–36; O C Ahlström, Norrländska slægter, Östersund 1890; K W Herdin, Lohremanska släktens genealogi, i PHT 1926 s 70 ff; P Möller i SoH 1979:3 s 350; Arvid Bladh, Sparrsätra Bred, Två sockenkrönikor, Enköping 1981; F U Wrangel, Stockholmiana, Sthlm 1902–16; C-F Corin, Vänersborgs historia, del I, Göteborg 1944; Die Reisen des Samuel Kiechel. Aus drei Handschriften herausgegeben von Dr K D Haszler, Stuttgart 1866; B J Theutenberg - Ingrid Atterfalk: opubl släktutredning 1996.

JENSEN

SVR 531/97

SKJOLD: I gull en rød spiss belagt med et gull sverd etterfulgt av to røde hjerter.

Rødt hjelmklede foret med gull og med vulst av gull og rødt.

HJELMTEGN: En rovfuglklo (ørneklo) i gull og med rød bevæpning, hvorpå der hviler et rødt (mantuanskt) patriarkkors.

VALGSPRÅK: Pax et bonum (Fred og godhet)

Våpenet er anmeldt i 1997 av adm. direktør Jakob Alfred Jensen (f 1932), Oslo. Det har vært ført av anmelderens far, fabrikkveier Jørgen Alfred Jensen (1890–1969) og hustru Anne Elisabeth Texmon (1900–1988) men da i noe endret utførelse. Slektsvåpenet kan føres av etterkommere av anmelder Jakob Alfred Jensen. Våpenet finner sin symbolikk i slektens virksomhet bl.a. fra offisersyrket innen forsvaret, direktør Jensens forskjellige tillitsverv, som visepresident i den europeiske humanitære hjelpeorganisasjonen Kiwanis Internasjonal m.v. Rovfuglkloen viser til blant annet slektens tilknytning til Helgeland, eiendommen Texmo med underliggende fiskevær, øyer og mindre gårder samt rike rovfuglbestand. På agnatisk side har slekten dype røtter, hovedsakelig fra Østlandet, i første rekke fra Oslo.

BERNÅKER

SVR 532/97

SKÖLD: Delad i guld vari en gående svart björn med röd bevärning, och svart vari fem uppväxande sädesax av guld.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En stolpvis ställd svart ordförandeklubba överlagd med ett förseglat brev av guld med rött sigill.

Vapnet är antaget år 1996 av revisorn Anders Bernåker, Billdal, och får föras av familjen samt efterkommande med släktnamnet. Släkten härstammar från Bern Johansson född 1835 i Myckleby socken på ön Orust i Bohuslän. Senare generationer flyttade till Göteborg. Ovannämndes sonson Bernt Bertsson (f 1915) antog namnet Bernåker 1939. Han var anställd vid Kungl. Postverket och slutade sin bana som postfackets ordförande. Bernts son Anders Bernåker (f 1954) är initiativtagare till släktvapnet, vilket är talande: *Bern* betyder björn och *-åker* symboliseras av sädesaxen. Vapenantagaren har genom hjälmprydnaden velat hufvästa minnet av faderns insatser inom Postverket och kyrkan.

KONSTAIN

SVR 533/97

SKJOLD: I blå en guld sol over en sølv skjoldfod hvori en rød tindet mur.

Rødt hjelmklæde foret med guld. Vulst i rødt og guld.

HJELMTEGN: En blå kompas-rose med Nordstjernen og nordvisende lilje af sølv mellem to sølv vinger.

VALGSPROG: At kæmpe at opnå

Våbenet er anmeldt 1996 af pilot Henri Konstain, Guildford i England og hustru, designer Zlata Lavrova Konstain og må desuden føres af de i ægteskabet fødte børn. Henri Konstain er født i Varde, Danmark, af borgerlig dansk familie både på moders og faders side. Zlata Lavrova er født i byen Petropavlovsk, som ligger på halvøen Kamchatka. Familien er russisk, på faders side stammende fra Volga/Don og er kosakker, på moders side fra Rusland. Ægteskabet er det første dansk-russiske i familien. Vinger og kompas symboliserer Henri Konstains profession som pilot samt fortæller om, at familien har flyttet meget rundt og kommer fra forskellige steder i verden.

GRÖNLUND

SVR 534/97

SKÖLD: I guld en grön sparre belagd med tre lövträd av guld och därunder en röd ros. Grönt hjälmtycke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Mellan två oxhorn kluvna i grönt/guld respektive guld/grönt och vardera besatt med sexbladig guldranka en trädtopp kliven i grönt/guld och med tre toppblad av guld, stammen belagd med tre röda rosor fästade på en guldtriangel.

VALSPRÅK: Ursprunget vägleder framtiden

Vapnet är antaget år 1997 av polismannen Per Grönlund, Veinge i Laholms kommun, för sig, hustrun Irene (född Rozsa) och efterkommande med släktnamnet. Vapenantagarens farfar Rudolf Grönlund var inspektor på Trolle-Ljungby slott, där sonen Tancred Grönlund växte upp för att efter militärtjänst vid A3 i Kristianstad bli styckjunkare och i det civila källarmästare. Tidigare anfäder har varit bönder i Skåne och på vapenantagarens norrländska möderne finns en tradition om vallonhärstamning. De tre rosorna symboliserar familjens tre döttrar Anna, Maria och Linda, omslutna av ett skyddande lövverk. Vapnet är talande såtillvida att lövträden på sparren står för en grön lund. Namnet Rozsa är ungerskt och betyder ros.

ETTRUP SVANBORG KIRKBRO

SVR 535/97

SKJOLD: Tværdelt af blått hvori to femtakkede sølv stjerner og af sølv hvori en rød trappegavl.

Blåt hjelmklæde foret med sølv.

HJELMTEGN: Et rødt kirketårn med trappegavl og vindue formet af fire horisontale sølv ruder.

VALGSPROG: Veritas et industria (Sandhed og flid)

Våbenet anmeldes 1997 af bygningskonstruktør B.T.H. Jens Ettrup Svanborg Kirkbro, "Højholt", Kundby i Danmark. Våbenet må bruges af medlemmer tilhørende slægten Kirkbro og deres ægtefælder, der lovligt bærer navnet Kirkbro. Mødrene slægt Ettrup og fædrene slægt Svanborg fra "Kappelgaard" er gamle bondeslægter fra Thy-egnen, kendt og dateret tilbage til år 1693. Navnet Kirkbro er konstrueret og antaget ved bevilling d. 9/2 1990. Våbenet er talende og relaterer til navnet Kirkbro: en kirkegavl og en stjernebro. De to stjerner symboliserer våbenanmelderens to børn, der skal videreføre slægten.

KILDER: Efterkommere (Ettrup) efter Ole Christian Andersen, Dansk Slægtsforskning, Fredericia, 1965; Slægten (Svanborg) fra "Kappelgaard", Hillerslev sogn i Thy, Slægtsarkivet, Viborg, 1981.

EGELIEN

SVR 536/97

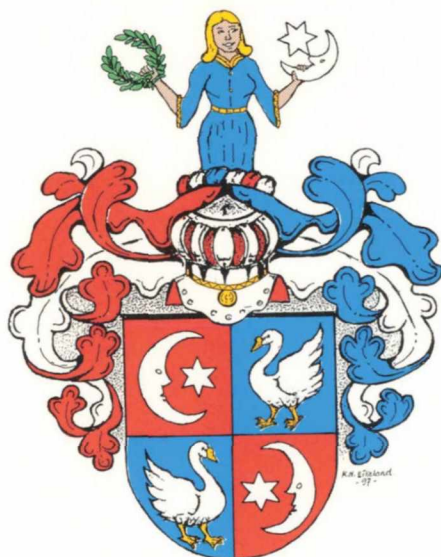
SKJOLD: Kløyvd med 1.felt sølv med to skråstilte eikeblad i stolpe og et ifra kløyvingslinjen fremkommende (kløyvd) sverd, alt blått, og 2. felt delt, øverst i sølv fem svarte skråstilte bjelker og nederst i sølv en stående naturfarget vipe med rød bevæpning.

Blått hjelmklede foret med sølv og med vulst av blått og sølv.

HJELMTEGN: To svanehalser med rød bevæpning bitende i en delt lilje påhengt et eikeblad, alt gull.

Våpenet er anmeldt i 1996 av major i H.M. Kongens Garde, Nils Steen Egelien, (pensj), St.O.med., R¹.Finl. L.O., R.Isl. F.O., R.T.F.O., R.D.D.O., R.It.Fk., Ø.Æt. p.p. og kan føres av etterkommere av Reidar Steen Egelien og hustru Ellen Sibylle Margareth Vibe. Peder Wibe til Gjerdrup ble den 31. januar 1634 adlet av den franske konge og fikk anerkjennelse for sin adel av kong Christian IV den 7. august 1634. Datter av Harald Vibe (1877–1965), Ellen Sibylle Margareth Vibe ble 19. september 1931 gift med agronom Reidar Steen Egelien av gammel norsk ætt. De antok ved ekteskapet et kombinasjonsvåpen: dexter Egelienvåpenet og sinister Vibeåpenet, som med mindre variasjoner er ført siden den tid, bl.a. med hjelmkledet i blått, foret med sølv, dog uten hjerteskjold, og delt liljen i hjelmtegnet samt vedheftet denne med et eikeblad, alt gull. Dexter peker på Egelien slektsbakgrunn innen jord- og skogbruk, embetsverk samt landets forsvar.

KILDER OG HENVISNINGER: Riksarkivets seglsamlinger, Oslo; Hans A.K.T. Cappelen, Norske Slektsvåpen; Danmarks Adelskalender 1945 o.a.; S. Tito Achen, Danske Adelsvåbener, 1973.

RIST

SVR 537/97

SKJOLD: Kvadrert i rødt og blått. I første og fjerde felt en innadvendt halvmåne med ansikt etterfulgt av en seksoddet stjerne, alt sølv. I andre og tredje felt, en stående innadvendt sølv svane med gull bevæpning.

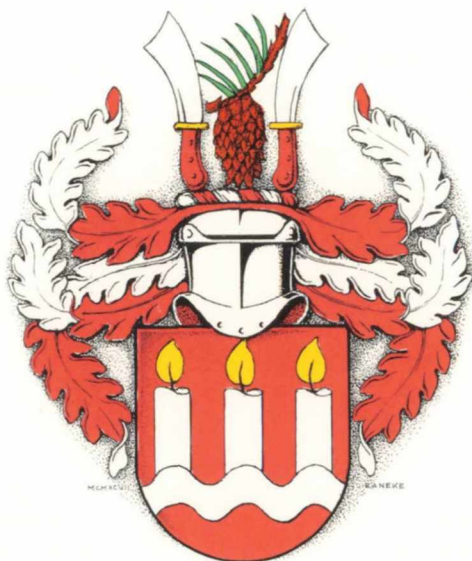
Rødt og blått hjelmklede foret med sølv og med vulst av rødt, sølv, blått, sølv, rødt og sølv.

HJELMTEGN: En blåkledd naturfarget kvinneskikkelse med gull belte, holdende i høyre hånd en grønn krans, og i venstre hånd en dextervendt halvmåne med ansikt påfestet en seksoddet stjerne, begge i sølv.

Våpenet er anmeldt i 1997 av kommandørkaptein Jens Laurentzius Rist, Tverlandet, Norge. Det har, med mindre avvikelser, vært benyttet av etterkommere av lagmann og stiftsskriver i Jämtland Laurentzius (Lorenz, Lars) Rist (f ca 1615 i Ottensen ved Hamburg, død 1659 i Trondheim). Eldste kjente medlem av slekten er Johann Rist (ca 1490–1555), som sies å være patrisier i Nördlingen og senere i Lauffen, Würtemberg. Hans sønnesønn var presten Caspar Rist i Ottensen (1581–1626), gift med Margrethe von Ringemuth av kurlandsk adel. Caspars sønn Johan Rist, forfatter og prest i Altona ved Hamburg, ble adlet for sitt forfatterskap av keiser Ferdinand III i 1653, med gyldighet for seg og sine etterkommere av begge kjønn. De mannlige etterkommerne av Johan Rists brødre Lorentz Rist (lagmann/stiftsskriver i Jämtland ca 1643–1658), Caspar Rist (prest og kobberstikker i svensk Lappland) og Nicolaus Rist (offiser i Danmark/Tyskland) har tradisjonelt vært handelsmenn, gjestgivere, skipper, offiserer, jurister og prester. Slekten har fra Norge spredt seg til Danmark og videre til bl a USA, Brasil og Island. Slektsvåpenet til Johan Rist har således vært benyttet med mindre variasjoner av ham og hans brødres etterkommere. Svanemotivet har formodentlig sin opprinnelse ved at han i 1656 stiftet "Elbsvaneordenen".

LITTERATUR: Riksarkivets seglsamling, Oslo; Heraldisk Selskabs Vaabenrulle, Nr. 346, København; Slægtstavlesamlingen 1931–1933 (1932); Th Hauch-Fausbøll: Slægtshaandbogen, 1900.

NYSTRÖM

SVR 538/97

SKÖLD: I rött från en av vågskuror bildad smal, sänkt bjälke (ström) tre uppskjutande (altar-) ljus, allt silver med lågor av guld.

Rött hjälmtycke fodrat med silver och med hjälmbindel av silver och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Två stolpvis ställda motvända knivar (Transchiermesser) med blad av silver och röda skaft och däremellan en naturfärgad tallkotte hängande från en kvist med gröna barr.

Vapnet är antaget 1997 på initiativ av ingenjören Kurt Nyström, bosatt i Arboga men född i Nyköping 1945. Grosshandlaren och rådmannen 1759–74 i Nyköping Jacob Messerschmidt (1708–74) var troligen inflyttad till staden från Tyska församlingen i Stockholm senast 1730. Kontaktarna mellan Nyköping och denna församling var täta under tidigt 1700-tal. Sannolikt har Jacobs förfäder varit bosatta i någon av de dåtida svenska besittningarna i Nordtyskland. Jacob förekommer bl a i en förteckning över Nyköpings stads borgerskap under rubriken "Köpmänner" 8/4 1736 och tilldelades privilegium på manufaktur för tillverkning av grova kläden 1741. Jacobs son Lars (Lorents) Fredrik (1745–1826) antog namnet Nyström. Släkten har varit verksam inom nuvarande Nyköpings kommun inom jord- och skogsbruk samt som mekaniker och ingenjörer. Förstavelsen i släktnamnet alluderar möjligen på Ny- som i Nyköping och efterleden -ström på ån, som "strömmar" genom staden. Vapentinkturen är staden Nyköpings. Lars (Lorents) Fredrik var vice klockare i Tuna församling utanför staden 1777–89 och ordinarie 1789 till sin död 1826, och ljusen syftar på en av klockareämbetets viktigare uppgifter. Knivarna minner om stamfaderns tillnamn (knivsmed) och tallkvisten med kotte på en utmärkelse från Domänverket till vapenantagarens fader Tore Nyström.

LITTERATUR: Släkten Nyström från Nyköping, Svenska Släktkalendern 1984; A E Falk, Nyköpings Handelsocietet (1926); Indebetou, Nyköpings minnen (1874); Nyköpings stads historia del 2 kap IV (1973)

CARLQVIST

SVR 539/97

SKÖLD: I fält av guld ett svart treberg varifrån en uppskjutande svartvingad röd pil. Svart hjälmtäcke fodrat med guld. Hjälmbindel i guld och svart, guld och rött, guld och svart.

HJÄLMPRYDNAD: En uppskjutande arm av guld med svart ärm och rött slag, med handen sträckt för edgång, mellan två uppväxande gröna lagerkvister med röda bär.

Vapnet är antaget år 1996 av försäkringsdirektören Jan Carlqvist, Västra Frölunda, och får föras av ättlingar till Claes Carlqvist (1885–1982) bärande namnet. Släkten kan härledas till Såtenäs säteri, Tuns socken i Åse härad, Västergötland och till släkten Kylberg, där nämnde Claes Carlqvist föddes utom äktenskap. Han blev 97 år och slutade sin aktiva bana som polisman i Göteborg. Polisyrket gick i arv till sonsonen, vapenantagaren Jan Carlqvist (f 1937), sedermera reservofficer och försäkringsdirektör i Göteborg. Sköldens treberg anspelar på släkten Kylberg, varifrån Carlqvist "skjuter upp", bland annat som officerare vid luftvärnet. Huvudtinkturen svart och guld är Åse härads färger, och den till edgång uppsträckta armen ingår i häradets vapen. Hjälmprydnadens "-qvistar" anknyter till släktnamnet.

SKÅNBERG från Vemmenhög

SVR 540/97

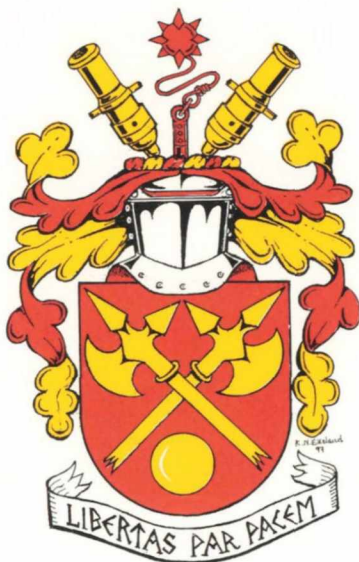
SKÖLD: I grönt en lagerkrans av silver (med röda bär) överlagd ett stolpvis ställt svärd, ovan åtföljt av två rundlar, allt guld.

Grönt hjälmtycke fodrat med silver och guld. Hjälmbindel i silver, grönt, guld, grönt, silver och grönt.

HJÄLMPRYDNAD: Tre gröna klot, ett upphöjt framför två med profil som treberg, varifrån två uppväxande sädesax av guld.

VALSPRÅK: Omnia mutantur, nihil interit. (Allting förändras men ingenting förgås.)

Vapnet är antaget 1997 av vd Göran Skånberg, Stockholm, och får föras av avkomlingar till Edmund Laurell (1877–1946). Släktens förste kände anfader Anders Jensen är belagd 1572–1618 på Stora Isie gård i Hemmesdynge socken öster om Trelleborg i Vemmenhøgs härad, Skåne. Släkten har i övrigt med några avbrott bebott släktgården Hemmesdynge nr 14. Förebilden till sköldens tecken är släktens fäderneärvda bomärke Φ , belagt 1722, som utgöres av gyllentalsrunan belgthor, brukad som tecken på runstaven och som bomärke sedan 1200-talet. Svärdet, sädesaxen och den gröna tinkturen minner om att hemmesdyngesläkten var rusthållare och bönder, lagerkransen om ättingen Edmund Persson (1877–1946) som bröt upp från Hemmesdynge, tog namnet Laurell (lager) och sedermera blev chef för Riksbanken i Malmö, vilket också de båda bysantinerna, ”guldmynten”, anknyter till. Hjälmprydnadens tre gröna ”ättehögar” är Vemmenhøgs gamla häradsvapen men är också ett kännetecken för släkten med anknytning till gårdar som Hemmesdynge, Lundhög, Brunsbo och Torshög, belägna vid ättechögar.

WILHELMSSEN

SVR 541/97

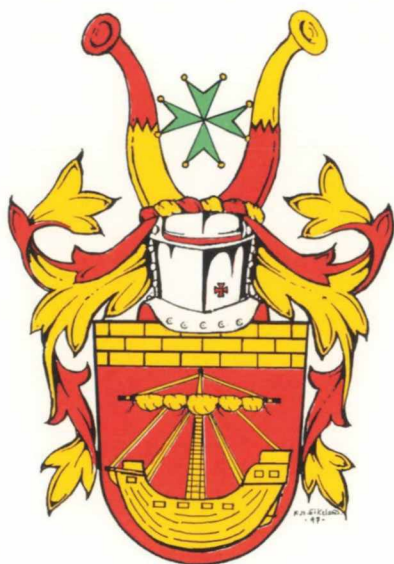
SKJOLD: I rødt to korslagde hellebarder med avbrect skaft og utadvendt økseblad over en kanonkule, alt gull.

Rødt hjelmklede foret med gull og med vulst i rødt og gull.

HJELMTEGN: En stridskule med 8 pigger, reim og håndtak i rødt mellom 2 opreiste, skrånstille kanoner i gull.

VALGSPRÅK: Libertas par pacem (Frihet gjennom fred)

Våpenet er anmeldt i 1997 av Oberst Jan Erik Winther Wilhelmsen, RI Isl.F.O. p.p., direktør for Forsvarets Kompetansesenter for Internasjonal virksomhet, Oslo, og kan føres av hans etterkommere. Slekten har ført forskjellige våpen opp gjennom tidene. Den er spredt fra sør til nord i Norge, i USA, og har røtter også tilbake til Sverige, samt Italia (Menzoni familien) iflg. tradisjonene. Slekten har hovedsakelig sin bakgrunn innen jordbruk, håndverk samt militær virksomhet. Wilhelmsen-våpenet har således sin symbolikk fra slektens militære bakgrunn.

SJÖHOLM

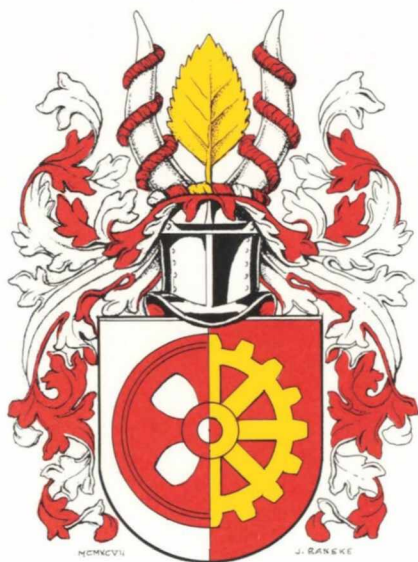
SVR 542/97

SKÖLD: I rött ett enmastat skepp med upprullat råsegel under ett sköldhuvud bildat av tre rader mursten, allt av guld.

Rött hjälmtycke fodrat med guld och med hjälmbindel i rött och guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två vesselhorn delade genom tandskuror, dexter i rött och guld, sinister i guld och rött, samt omgivande ett grönt johanniterkors med guldkulor på spetsarna.

Vapnet är anmält 1997 av generalkonsul, reservofficer i pansartrupperna, Sten Börje Sjöholm, Malmö, och får även föras av ättlingar till honom och hans hustru Ingrid Paulsen Linnekogel Sjöholm. Vapnet bygger på sigillet för Färjemanslaget i Malmö. När detta upplöstes övertogs vapnet med smärre förändringar av färjemannen Johan Peter Jönsson (f 1822) i Malmö och sonson till lotsen Anders Pahlsson (f 1730). Det blev senare antaget som familjen Sjöholms vapen, då Johan Peters dotter, Carolina Elisa, gifte sig med Elof Rudolf Sjöholm. Enligt släkthandlingar och tradition drev familjen vid mitten av 1800-talet med fartygen Najaden I och Najaden II reguljärtrafik mellan Malmö och Köpenhamn med passagerare och styckegods. Vapnet har använts i familjen Sjöholm de senaste fyra generationerna. Det gröna korset har tillfogats av vapenansökan med hänsyftning till att han med graden kommandör tillhör det internationella ordenssällskapet S:t Lazarus av Jerusalem.

AHLBERG

SVR 543/97

SKÖLD: Kluven i silver vari ett halvt rött järnvägshjul och rött vari ett halvt kugghjul av guld, båda utgående från klyvningen.

Rött hjälmtäcke fodrat med silver och hjälmbindel i silver, rött, guld, rött, silver och rött.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppväxande alblad av guld mellan två horn av silver, vardera omvirat med ett rött rep med tre synliga vindlingar.

Vapnet är antaget 1997 av ingenjör Bo Ahlberg, Helsingborg, och får föras även av hustrun Margitha samt deras efterkommande bärande släktnamnet. Vapenantagarens farfarsfar, Nils Edwin Ahlberg (1850–1926), härstammade från Ingelstads härad och tillhörde en skånsk hantverkarsläkt från Österlen, ägnade sig åt repslagaryrket. Farfadern, född i Simrishamn, var verksam som bagare på Österlen medan hans son, född i Degeberga, bosatte sig i nordvästskåne och var under sin yrkestid anställd vid Statens Järnvägar.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

SANDBERG

SVR 544/97

SKÖLD: I fält av guld bestrött med svarta rundlar en av trebergsskura bildad svart ginstam.

Svart hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Ett uppstigande lejon av guld med röd beväpning hållande en svart fjäder.

Vapnet är antaget 1997 av Bengt Sandberg, Eskilstuna, för sig och efterkommande bärande släktnamnet. Släkten härstammar från Dalarna.

BILETIĆ

SVR 545/97

SKÖLD: I blått en blödande pelikan av silver med beväpning av guld över S:t Petri nycklar (dextervänd nyckel av guld och sinstervänd av silver).

Över skölden en svart prästhatt med en tofs nedhängande på vardera sidan av skölden.

VALSPRÅK: In Deo veritas est (I Gud finns sanningen)

Vapnet anmäles 1997 av fader Stjepan Željko Biletić, Stockholm. Rätt att föra vapnet med borgerliga attribut har barn till Antun Biletić från Kiseljak, vapenförarens farfar, samt deras efterkommande, bärande släktnamnet. Fader Stjepan Željko Biletić kom från staden Kiseljak till Sverige år 1977 som själasörjare i Kroatiska Katolska Missionen. Den svarta hatten med två tofsar utmärker vapenförarens värdighet som präst inom Romersk Katolska Kyrkan. Vapnet tilldelades fadern i samband med hans tjuugoårsjubileum i Missionen av läraren och heraldikern Davor Zovko. Släkten Biletić härstammar från Hercegovina (Hertigdömet), där ännu idag byn Biletići finns. Under 1600-talet lämnar släkten Hercegovina, troligtvis på sin fiendlighet gentemot den lokala turkiska ockupationsmakten. Släkten delas då i tre grenar. Den första av dem flyttar till staden Kiseljak, nära Sarajevo, den andra flyttar till staden Vitez i centrala Bosnien och den tredje flyttar till halvön Istrien i Kroatien. Alla tre grenar lever kvar i dessa orter. Den mest framstående personen inom Kiseljak-grenen i slutet av 1800-talet var godsägaren Grgur Biletić. Vapenföraren är dennes sons sons son.

LITTERATUR: Dominik Mandić: Etnička povijest Bosne i Hercegovine (1982); Petar Šimunović: Hrvatska Prezimana (1995); Bruno Bernhard Heim: Heraldry in The Catholic Church (1978).

SKANDINAVISK VAPENRULLA

PALMER

SVR 546/97

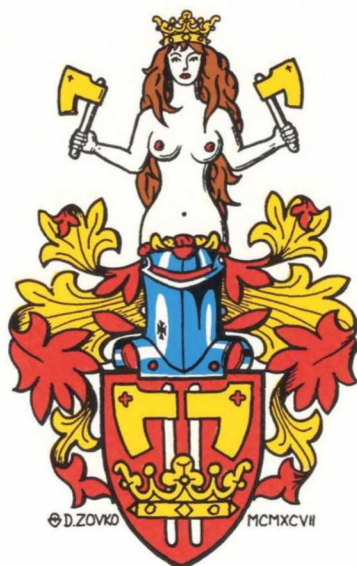
SKÖLD: I guld två korslagda uppväxande gröna palmer.

Grönt hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: Två palmer av guld med gröna blad.

Vapnet är antaget 1997 av byggnadsingenjören Georg Palmer, Eskilstuna, och hans hustru, diakonen Katrin (f Ericsson), för sig och efterkommande bärande släktnamnet. Vapnet är talande.

SKANDINAVISK VAPENRULLA

SPAJIĆ

SVR 547/97

SKÖLD: I rött två utåtvända bilor av guld med skaft av silver, ställda genom en krona av guld.

Rött hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En uppstigande vild kvinna med krona av guld och i vardera handen hållande en bila av guld med skaft av silver.

Vapnet är antaget 1997 av Franjo Spajić, Heby. Rätt att föra vapnet äger även samtliga barn till Ilija Spajić (1909–95) från Žepče samt deras efterkommande bärande släktnamnet. Släktens förfäder bar alltid förnamnen Ivo eller Ante. Denna tradition bröts med Ilija Spajić, vapenantagarens fader. Släkten har sina rötter i Hercegovina (Hertigdömet) i närheten av staden Grude. Under 1800-talet flyttade släkten till staden Žepče i centrala Bosnien, där de flesta släktmedlemmarna lever idag.

ENQVIST

SVR 548/97

SKÖLD: I blått fält en kvist balkvis genomgående, ovan åtföljd av en växande halvmåne och nedan av en vindruvsklase, allt av guld.

Blått hjälmtäcke fodrat med guld.

HJÄLMPRYDNAD: En kniv för beskärning av vinstockar korslagd med en hammare; skaften av guld och knivblad respektive hammarhuvud blå.

VALSPRÅK: Cresco! (Jag växer!)

Vapnet är antaget 1997 av direktör Rickard Enqvist, Ljunghusen i Vellinge kommun. Det illustrerar dels släktnamnet genom att sköldemärket innehåller en kvist, dels vapenförarens olika intressen inom områden såsom bygge och fastighetsförvaltning, media och vinodling. Genom att månen dels förnyas och växer, dels förmedlar ljus symboliserar den både fastighetsrenovering och mediamarketing. Vinklasen står för vapenförarens vinodlingar i Spanien. Hjälmprydnaden illustrerar likaledes byggverksamhet och vinodling.

ECUMENICA

SVR 549/97

SKÖLD: I blått ett grekiskt kors av silver; den nedåtgående korsarmen avslutad med ett klot (globus) och den uppåtgående med en krona, båda av guld; korsmitten belagd med en blå fredsduva med utbredda vingar.

VALSPRPÅK: Förbrödring och medmänsklighet

Vapnet är antaget år 1996 av stiftelsen Ecumenica på förslag från David Anckarstierna, stiftelsens ordförande. Ecumenica verkar för förbrödring mellan folk och nationer kring Östersjön. Sköldbilden symboliserar Nådastolen (Luthers fria översättning av det ord som i 2 Mos. 25:17 m.fl. betecknar locket på arken), vars namn anknyter till föreställningen om arken som Guds tron (2 Mos. 25:22).

REGISTER SVR 1997

Vapen	Reg.nr	Utfört av
Ahlberg	543	Jan Raneke
Atterfalk	530	Jan Raneke
Bernåker	532	Jan Raneke
Biletić	545	Davor Zovko
Bramstång	526	Jan Raneke
Brix	528	Jan Raneke
Böhn	522	Kåre Norwald Eikeland
Carlqvist	539	Jan Raneke
Dieterle	524	Jan Raneke
Ecumenica	549	Tor Flensmarck
Egelien	536	Kåre Norwald Eikeland
Enqvist	548	Christer Bökwall
Ettrup Svanborg Kirkbro	535	Jens Ettrup Svanborg Kirkbro (original: Tor Flensmarck)
Grönlund	534	Per Grönlund
Hammar, Sveriges ärkebiskop	519	Jan Raneke
Hägnefelt	523	Gert Grotte (schablon: prof. Herman Storck)
Jensen	531	Kåre Norwald Eikeland
Konstain	533	Zlata Lavrova o. Henri Konstain (original: Graphic Eye, DK)
Nyström	538	Jan Raneke
Odenberg, Biskop i Lunds stift	520	Jan Raneke
Palmer	546	Davor Zovko
Rist	537	Kåre Norwald Eikeland
Sandberg	544	Davor Zovko
Sjöholm	542	Kåre Norwald Eikeland
Skånberg	525	Jan Raneke
Skånberg från Vemmenhög	540	Jan Raneke
Skåne län	518	Jan Raneke o. Christer Bökwall
Spajić	547	Davor Zovko
Lisbeth Theutenberg (Antonsson)	529	Jan Raneke
Wedekull	527	Jan Raneke
Wilhelmsen	541	Kåre Norwald Eikeland
Wuolijoki	521	Reijo Helläkoski

SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

TOR FLENSMARCK, jur.kand. (tfn 044-24 48 85)

Heraldiskt råd

CHRISTER BÖKWALL, jur.kand., notarius publicus, Sverige (tfn 040-47 05 45)

JAN RANEKE, fil.dr, Sverige (tfn 040-41 28 89)

BENGT OLOF KÄLDE, konstnär, konservator, Sverige (tfn 018-12 10 94)

NILS G BARTHOLDY, arkivar, cand.phil., Danmark (tfn 38 88 44 23)

TOM C BERGROTH, antikvarie, cand.phil., Finland (tfn 358 2 2314865)

KÅRE NORWALD EIKELAND, sjefsingeniør MNIS, Norge (tfn 66 84 50 28)

KOLBJØRN EKKJE, kontorfullmektig, Norge (tfn 52 74 13 30)

Utgivare

STIFTELSEN SKANDINAVISK VAPENRULLA

Redaktion

SVR, Graagården i Vä

S-291 65 Kristianstad, Sverige

Tfn/fax 044-24 48 85

ISSN 0284-1517

Bloms i Lund Tryckeri AB, Lund 1997

FLENSMARCK
1888-1988

MonitorFörlaget

